

Sint Martinus

Parochieblad van de Oud-Katholieke Kerk voor Groningen, Friesland,

Drenthe en de Noordoostpolder

Jaargang 38

Kerst

#3

In dit nummer

Voorwoord: Heilsverwachting.....	3
Wat is dit nu?.....	5
Voorbeden (5).....	6
De verhuizing: een persoonlijke impressie... 8	
Vancouver 1983: nog steeds actueel.....	10
Klooster Ter Apel.....	11
Afgestudeerd.....	13
De bisschop komt op werkbezoek.....	15
Spreek tot ons over godsdienst.....	17
Synode 2012.....	18
Verbouwing.....	19
De vraag en het antwoord.....	20
Pasen.....	22
Advents Agapè maaltijd.....	23
Agenda en vieringen.....	25
Parochiegegevens en colofon.....	27

Voorwoord: Heilsverwachting

De donkere dagen voor kerst staan voor gezelligheid en warmte. Licht in de duisternis. Voorbereiding op het feest van vrede en gerechtigheid. Is dat niet wat naïef?

Het nieuws dat dagelijks tot ons komt, laat de gedachte aan crisis niet van ons wijken. Bezuinigingen, krimpscenario's, lastenverzwaring, premiestijging en aftoppen van de inkomensgroei, beperkingen in de bestedingsruimte, verhoging van de belasting op consumptiegoederen, kortingen op de duur en de hoogte van uitkeringen.

Toch zullen we met z'n allen voor Sinterklaas en Kerstmis weer heel veel geld uitgeven. Velen maken zich, niet onterecht, zorgen over de ontwikkelingen in de internationale verhoudingen, de schuldencrisis, de twijfels bij de stabiliteit van de Europese Unie, de groei van de nieuwe economieën en de gevolgen van een en ander voor onze toekomst. Economische ontwikkelingen en wereldvrede hangen nauw met elkaar samen.

Soms lijkt het er op dat we alleen onheil te verwachten hebben. De sombere berichten maken ons onzeker. En het lijkt wel alsof niemand de echte antwoorden heeft. Voor elke deskundige staan er tien op die een andere mening zijn toegedaan. Waar putten we dan ons vertrouwen uit?

Voor alles lijkt het me van belang om te kijken waar ons vertrouwen eigenlijk op stoelt. Indien we ons leven bouwen op het fundament van materiële zekerheden, dan hoeven we ons maar af te vragen: Zijn onze schuren gevuld? Is ons inkomen veilig gesteld? Hebben we voldoende reserve op onze spaarrekening? Ja? Dan kan ons niets gebeuren en kunnen we de toekomst met vertrouwen tegemoet zien. Maar wanneer dat niet zo is, dan wordt onze toekomst een kansspel vol onzekerheden. Waar ons hart is, daar ligt immers onze schat. Waar ons verlangen naar uit gaat bepaalt onze verwachting, onze hoop en angst.

We zouden ons kunnen realiseren, en dat doen we natuurlijk ook wel, dat er zoveel andere waarden in ons leven zijn. Waarden die het belang van het materiële overstijgen en die meer bijdragen aan de kwaliteit van ons bestaan. Die ook innerlijk zin en betekenis geven, zoals bevredigend (vrijwilligers-)werk, goede relaties, een redelijke gezondheid, de mogelijkheid om liefde te geven en te ontvangen, deel uitmaken van een fijne gemeenschap. Al datgene waardoor we meer mens worden. En dat ons in staat stelt om in navolging van Jezus te groeien in een leven dat door God wordt beaamd.

Als gelovige mensen stellen we onze zekerheden immers niet op wat voorbijgaat. Natuurlijk is ook de materialiteit van ons leven belangrijk, maar het is niet waar het uiteindelijk en ten diepste om gaat. Onze verwachtingen worden bepaald door Degene die aan de oorsprong van ons leven staat, Die ons in dit leven draagt en Die ons nabij blijft wanneer we uit dit leven gaan. Wij worden ten diepste niet bepaald door het nieuws van kranten en tv. We worden er wel door geraakt en bewogen. Onze toekomst staat in het licht van het Goede Nieuws. Het “zie ik verkondig u grote blijdschap, die voor heel het volk gelden zal. Heden is u een redder geboren” Blijdschap voor heel het volk, niet voor enkelen. Heden, dat wil zeggen nu al. Wat we verwachten, kunnen we al ervaren.

Temidden van alles waar we ons zorgen over maken, in een wereld die ons verontrust, laten we het profetische “en toch” klinken. Toch zal Hij komen, de Heer van het Verbond. Toch zal er vrede zijn door gerechtigheid. Toch zal er nieuw leven zijn. Mogen we groeien in dit geloof en het innerlijk beamen, om Hem te ontvangen Emmanuel, God-met-ons. En laat zo de vrede van God, die alle verstand te boven gaat, onze harten en gedachten bewaren in Christus Jezus. Immers waar ons hart is en waar onze gedachten naar uit gaan, daar is onze zekerheid. U allen een goede opgang naar Kerst toegewenst.

Pastor Ward Cortvriendt (Statie Twente)

Wat is dit nu?

De diaken

Een diaken is iemand die gewijd is en daarmee toegetreden is tot het drievoudig ambt van bisschop, priester en diaken. Het is daarmee de eerste wijding in de kerk tot dat ambt. De meeste diakens worden kort na die wijding tot priester gewijd. Daarmee is het diaconaat wel een fundamenteel aspect van het priesterschap. Jezus is ons voorgestaan in het werk van heling en bevrijding. Net als de bij de andere ambten heeft de diaken de opdracht de kerk toe te rusten dat werk te volbrengen in de wereld. Het is dus niet zozeer de taak van de diaken al dat werk zelf te doen, maar ervoor te zorgen dat de hele gemeenschap van gelovigen daaraan meewerkt. Daarom ontvangt de diaken niet de opdracht van de pastoor, de diaken is immers niet een assistent van de pastoor, maar heeft een geheel eigen opdracht binnen de kerk. Daarom ontvangt de diaken de opdracht van de bisschop. Omdat we vinden dat het diaconaat een wezenlijk onderdeel is van het drievoudig ambt, zullen ook de priester en bisschop zich het diaconaat aantrekken. Diaken betekent heel letterlijk dienaar. De diaken is dus dienstbaar aan de wereld en is daarmee de link tussen de kerk en de wereld. Dit zien we letterlijk terug in de liturgie. De diaken was van oorsprong de benaming van een tafeldienaar. In de liturgie krijgt dat vorm door de taken die de diaken heeft rondom de eucharistie. De diaken maakt de gaven gereed en doorgaans helpt hij of zij ook mee bij het delen van de communie. Voor het eucharistisch gebed neemt de diaken ook de gaven van de parochie in ontvangst tijdens het offertorium en bewierookt hij of zij de gelovigen. Na de viering kan de diaken ook de communie bij mensen thuis brengen die door ziekte of ouderdom niet naar de viering konden komen. Verder is de diaken degenen die in de liturgie oproept allerlei handelingen te verrichten, bijvoorbeeld dat we gaan bidden, dat we ons omkeren, dat we elkaar de vrede wensen en aan het einde van de vieringen dat het de Heer zullen loven (Looft en dankt de Heer). In de Paasnacht draagt de diaken zorg voor de Paaskaars. De diaken kan de wierooknagels plaatsen en draagt het licht naar binnen en zingt 'het licht van Christus' (Lumen Christi). De lofzang wordt ook door de diaken gezongen (Laat juichen of Exsultet in het Latijn). Verder heeft de diaken de opdracht het Evangelie te lezen en kan hij of zij de opdracht van de bisschop krijgen om te dopen.

Pastor Victor Scheijde.

Voorbeden 5

De vorm en de stijl van voorbeden hangen voor een groot deel af van de persoon die ze maakt en uitspreekt. Toch kun je constateren dat ze ook samenhangen met de kerk waartoe de bidder behoort. Kerken hebben hun eigen stijl van bidden. Op de laatste gespreksavond kwam het gesprek op voorbeden en werd geconstateerd dat deze in de protestantse kerken vaak veel langer zijn dan bij ons en dikwijls ingaan op de preek. Van de voorbeden in de rooms-katholieke kerk kun je daarentegen constateren dat ze doorgaans korter zijn dan wij gewend zijn.

Jan de Vries constateerde dat ook in de vraag die hij mij stelde naar aanleiding van mijn eerste artikel over voorbeden. Hij vertelde daarbij dat in de katholieke vieringen die op de televisie worden uitgezonden, de voorbidder zich meestal beperkt tot de oproep: “Laat ons bidden

voor.” gevolgd door een opsomming van personen of instanties voor wie het gebed gevraagd wordt. Bij deze vorm van bidden wordt uitgegaan van de gedachte dat de voorbidder de gemeente oproept tot bidden en aangeeft waarvoor gebeden wordt, terwijl het eigenlijke gebed door de gemeente uitgesproken of gezongen wordt, bijvoorbeeld met de woorden: “Heer, ontferm u.”

In eucharistievieringen in rooms-katholieke kerken heb ik dit vaak meegemaakt. Dikwijls ligt er voorin de kerk een schrift, waarin de gelovigen hun intenties kunnen opschrijven. Je hoort dan tijdens de voorbeden opsommingen als: “Voor een moeder die ernstig ziek is. Voor een zoon die examen moet doen. Voor een tante die het moeilijk heeft.”

Jaren geleden hebben wij ook een voorbedenschrift gehad. Wij hielden onze kerkdiensten in de rooms-katholieke kerk in Beijum, de Mamréhoeve. Er kwamen vaak Antilliaanse rooms-katholieken, die in de wijk woonden, naar onze diensten, omdat ze daarin meer herkenden van wat zij gewend waren dan in de rooms-katholieke diensten. In de rooms-katholieke diensten in de Mamréhoeve lag een

voorbedenschrift; daar vroegen onze gasten ons ook naar en dus hebben wij een voorbedenschrift aangeschaft, dat we voor iedere dienst neerlegden op een tafeltje in de hal. Er werd druk in geschreven en ook onze eigen parochianen gingen er gebruik van maken. Vlak voor de dienst begon, haalde je dan als lector dat schrift op.

Voor een lector die bidt in wat ik dan maar even de rooms-katholieke stijl noem, is het geen probleem dat je de intenties pas op het laatste moment ziet. Je leest bij de voorbeden eenvoudig

voor wat er in het schrift staat. Maar wij waren gewend aan een andere stijl van bidden en dat betekende dat je tijdens de dienst nog gauw even moest proberen de intenties in te passen in de voorbereide voorbeden. Dat was erg lastig, onder andere omdat je geen achtergrondinformatie had. In de voorbereide voorbeden plaats je gebeden voor bijzondere noden in een bepaalde context. Je weet waarvoor je bidt en je hebt erover nagedacht, keuzes gemaakt. Je bent betrokken. Je zou kunnen zeggen: “Maar God weet wel om wie of wat het gaat en je bidt toch tot God.” Maar de biddende gemeente moet, als ze zegt of zingt: “Heer, ontferm u” wel weten wat ze vraagt en dat wordt vooraf verwoord door de voorbidder. En als we voor een bepaalde persoon bidden, moet naar mijn mening zijn of haar naam genoemd worden en is het in mijn ogen ook noodzakelijk dat de reden voor dit gebed van tevoren in de afkondigingen bekend gemaakt wordt aan de gemeente.

Wat mij betreft komt er dus geen nieuw schrift voor de voorbeden. Maar dat wil niet zeggen dat er geen gebedsintenties opgegeven kunnen worden. Integendeel: als wij werkelijk gemeente zijn, bidden we voor elkaar en dus ook voor de mensen die ons lief zijn en over wie we ons zorgen maken.

De voorbeden zijn geen privézaak van de lector. Als u graag wilt dat er voor iets of iemand gebeden wordt, dan horen we het graag. Als het kan een dag van tevoren. Soms zijn je voorbeden zo opgebouwd, dat je er goed over moet nadenken hoe je een intentie inpast. Als je in de kerk zit, dan kun je dat desnoods tijdens de preek nog doen; als je taken op het altaar hebt, wordt dat moeilijker. Maar natuurlijk is er altijd ruimte in de voorbeden voor situaties die zich op het laatste moment hebben voorgedaan.

Als u niet weet welke lector dienst heeft, is dat geen probleem. U kunt uw verzoek aan de pastor doorgeven of het melden aan een van de lectoren, die er dan wel voor zorgt dat het bij de juiste persoon terecht komt.

Met deze bijdrage sluit ik mijn serie artikelen over de voorbeden af. Mochten er nog vragen zijn, dan hoor ik het graag en kan ik daar later nog altijd op terugkomen.

Adrie Paasen

De verhuizing: een persoonlijke impressie

Eindelijk was het zover. Op 27 oktober 2012 verhuisde onze parochie in Friesland van een prachtige historische kerk, de middeleeuwse St. Radboudkerk in Jorwert, naar Leeuwarden, de stad waarin al weer meer dan twee eeuwen geleden de laatste oud-katholieke vieringen werden gehouden. Op 26 januari 1805 vond in Leeuwarden de laatste doopviering plaats. In 1806 werd de oud-katholieke parochie van Leeuwarden opgeheven.

We hebben er lang over gesproken, met elkaar, met de aartsbisschop, en het kerkbestuur. We zijn zeker niet over één nacht ijs gegaan. Niet iedereen kon zich vinden in het voorstel van het kerkbestuur om te verhuizen. Uiteindelijk hebben we besloten Jorwert te verlaten en naar de provinciehoofdstad te gaan of eigenlijk terug te keren. De verhuizing naar Leeuwarden was dan ook een belangrijk en wellicht historisch moment in de Noord-Nederlandse geschiedenis van de Oud-katholieke Kerk.

De reden van het vertrek was duidelijk. In Leeuwarden liggen groeikansen. In Jorwert toch beduidend minder. Maar toen we als parochie instemden met het besluit, hadden we nog geen vermoeden dat de verhuizing zo snel aanstaande was.

De zoektocht naar een sacrale ruimte in Leeuwarden resulteerde in het aanbod van de Lutherse Kerk om hun kerk voor de regelmatige vieringen te gebruiken. De Russisch-Orthodoxe kerk maakte ook al een enige tijd gebruik van de mogelijkheid in deze kerk vieringen te houden. En hun ervaringen waren zeer positief.

Aan de daadwerkelijke verhuizing gingen weken van intensieve voorbereiding vooraf. Velen toonden door hun inzet hun betrokkenheid met de parochie. Er moesten afspraken gemaakt worden, er moest worden gepland, er moest worden ingepakt en weer worden uitgepakt.

Kortom: er was werk aan de winkel.

En dan is het zaterdag 27 oktober. De verhuisdag. We hadden afgesproken dat de viering die op deze zaterdag zou worden gehouden, gedeeltelijk in Jorwert en gedeeltelijk in Leeuwarden, op onze nieuwe locatie, zou plaatsvinden.

De Woordviering in Jorwert, opgedragen door pastoor Rudolf Scheltinga, die geassisteerd werd door pastor Victor Scheijde, was voor vele betrokkenen een emotionele viering. We zouden de kerk waar we zeven jaar lief en leed met elkaar hebben gedeeld, definitief achter ons laten. Een kerk met een lange geschiedenis, waarin al eeuwen gelovigen God danken, waarin is gerouwd en getrouwd en waarin voor veel leden en belangstellenden hun eerste kennismaking met de OKK plaatsvond, maar ook een kerk waarin wij afscheid moesten nemen van onze eerste overledenen.

Aan het eind van de woorddienst werd de paaskaars overgedragen aan ds. Hinne Wagenaar, de nieuwe predikant van het project Nijkleaster van de protestantse gemeente. Een project, waarin de Jorwertse kerk centraal staat en dat de daarop volgende zondag officieel van start zou gaan. De viering in Jorwert werd plechtig afgesloten door aan de kerkgangers één voor één kerkelijke attributen uit te reiken met de bedoeling deze in de nieuwe sacrale ruimte in Leeuwarden te plaatsen.

Nadat we in Leeuwarden op een parkeerterrein waren aangekomen, zijn we in het donker in processie naar de Lutherse kerk gelopen. Dankzij Marijn konden we de gebruikelijke kaarsen vervangen door brandende stormlampen, zodat regen en wind het lichtspel van de processie niet konden verstoren.

Voor velen was het de eerste keer dat ze deelnamen aan een kerkelijke processie. Een indrukwekkende gebeurtenis om al zingend onder leiding van Cees van de Steen en Eddy Ufkes naar de kerk te lopen. Een enkele voorbijganger keek met enige verbazing naar het schouwspel van licht en zang, niet vermoedend dat de laatste OKK processie eeuwen geleden had plaatsgevonden.

Na aankomst in de kerk werd de viering voortgezet. Het was voor de kerkgangers die met de Jorwertse kerk zo vertrouwd waren, wel even wennen. Maar na het volbrengen van de viering en onder het genot van een hapje en drankje klonk enthousiasme. De verhuizing was achter de rug. De eerste viering was voltooid. De ontvangst door de vertegenwoordigers van de Lutherse Kerk en de Raad van Kerken Friesland was warm en hartelijk.

Rond 23.00 uur konden de kerkdeuren worden gesloten en was ieder weer op weg naar zijn of haar huis. Wij allen waren getuigen: de Oud-Katholieke Kerk is weer present in Leeuwarden.

Martin Kielman

Vancouver 1983: nog steeds actueel

Iedere kerkbestuursvergadering beginnen we met een overweging, een tekst of een gebed. De volgende tekst uit het boek van Karel Douve (Het christendom op weg naar de 21e eeuw) sprak ons bijzonder aan, temeer omdat deze volgens ons nog steeds actueel is. Daarom delen wij hem graag met jullie.

De actualiteit van nu?

“Wij horen de kreten van miljoenen, die het hoofd moeten bieden aan een dagelijkse strijd om te overleven, die worden verpletterd door de militaire macht of door de propaganda van de machtigen. Wij zien de vluchtelingenkampen en de tranen van allen die onmenselijke verliezen lijden. Wij voelen de angst van rijke groepen en naties en de hopeloosheid van velen in de wereld, die rijk zijn aan goederen maar leven in een grote geestelijke leegte.

Leven in heel zijn volheid, weerspiegelt de liefdesgemeenschap van God, Vader, Zoon en Heilige Geest. Dat is het patroon voor ons leven, een gave, wonderbaarlijk en vol heerlijkheid, onschatbaar, broos en onvervangbaar. De ellende en de chaos van de wereld vloeien voort uit het verwerpen van Gods plan met ons.

Wij zijn bemoedigd en versterkt door de aandrang van de Heilige Geest onder ons, die de kerken aanzet om nieuwe initiatieven te ondernemen. In dit proces van bekering zijn de inzichten en de leiding van vrouwen en jongeren vaak beslissend geweest. Maar ons gemeenschappelijk geloof en de hedendaagse tijd vragen veel meer van ons als rentmeester van Gods schepping.

Christenen kunnen de gevaren van dit moment niet zien als nu eenmaal onafscheidelijk verbonden aan de aard van de dingen. Evenmin kunnen wij onszelf overgeven aan wanhoop. Als gelovigen in een Heer en Verlosser, Jezus Christus, de vredevorst, zijn wij de beheerders van Gods hoop voor de toekomst van de schepping. Wij kennen Gods liefde en belijden een Heer van de geschiedenis, in wie wij de belofte van de volheid van het leven bezitten”

(Uit de Boodschap van de Assemblee van Vancouver van de Wereldraad van Kerken 1983)

Hans Vermeulen

voorzitter

Klooster Ter Apel

Met een groep van twintig parochianen bezochten we op 14 oktober klooster Ter Apel. Het werd een bijzondere ervaring. Degenen die verhinderd waren, kunnen we een bezoek aan dit klooster van harte aanbevelen. Hieronder volgt als warmmakertje een beschrijving van het klooster.

Rijdend naar de uiterste zuidoosthoek van Groningen, word je verrast doordat je vanuit het open landschap ineens een statig loofbos inrijdt. Na enige tijd volgt de tweede verrassing: op een open plek tussen de bomen zie je een kerk en daarachter een statig gebouw: klooster ter Apel..

Het huis van het nieuwe licht

Klooster Ter Apel is gesticht in 1564 als klooster van de Orde van het Heilig Kruis. Het kreeg de naam: Domus novae Lucis, het huis van het nieuwe licht. Het lag op de eeuwenoude handelsroute van Münster naar Groningen Stad. Voor de doortrekkende reizigers en pelgrims was het een plaats van gastvrijheid en toewijding. Dit duurde niet lang: in 1593 werd het gebied door Willem Lodewijk van Nassau veroverd en werd het katholieke geloof afgezworen.

Het klooster maakte roerige tijden door. Stormen, brand en hoge onderhoudskosten zorgden voor grote problemen. Het gebouw onderging veel aanpassingen. De westgevel, de bovenverdieping met de cellen van de Kruisheren en de gewelven in de kerk werden gesloopt. Sinds 1930 is er gewerkt aan herstel en reconstructie.

Van buiten zie je dat de westvleugel van het klooster in de moderne tijd gebouwd is. Het stoort niet. Oud en nieuw zijn harmonieus samengevoegd. Als je van de receptie in de kloostergang komt, raak je onmiddellijk onder de invloed van de kloosterlijke sfeer, niet in de laatste plaats door de ontmoeting met de zwijgende monnik aan het einde van de gang.

Kapittelzaal, sacristie en kerk

Je komt in de kapittelzaal. De vijfhonderd jaar oude vloer en het eveneens originele plafond zijn gecombineerd met achttiende-eeuwse elementen. In de sacristie en het voorportaal van de kerk is een tentoonstelling te zien van prenten uit de Statenbijbel van 1982. Indrukwekkend is de kerk, die uit twee gedeelten bestaat, gescheiden door een zandstenen doksaal: de kapittelkerk voor de geestelijken en de lekenkerk. In de kapittelkerk een mooi driedubbel doorgestoelte en koorbanken met uit hout gesneden koppen die als steuntje dienden en die goede en slechte eigenschappen uitbeelden.

De zolder

Via een trapje in de kerk kom je op de zolder, waar een aantal ruimten is gereconstrueerd: een ziekenzaal, enkele cellen, het atelier van de glazenier en het scriptorium. De ziekenzaal is een impressie van een grotere ziekenzaal. Heel mooi is de muurschildering van Geert Schreuder, die ook het "zicht naar buiten" schilderde: een gedeelte van de kloosterkerk, het poortgebouw, het vee, het slachthuis, de smidse, de kleermakerij en het perkamenthuis. Het klooster was geheel zelfverzorgend.

Naast de ziekenzaal liggen de cellen, bestemd voor de kruisheren. De overige bevolking van het klooster sliep in zalen. Ook hier een geschilderd uitzicht: het Back- en Brouwhuis, nu hotel-restaurant het Boschhuis, een deel van de keuken, de waterput (die nog altijd aanwezig is) en de molen.

In het atelier van de glazenier kan waardevol glas uit de eigen collectie bewonderd worden. In het met glas afgesloten scriptorium liggen middeleeuwse manuscripten en boeken.

Exposities

Zowel boven als beneden is er een galerie waar exposities gehouden worden. Tijdens ons bezoek was in de op de zolder gelegen Galerie 2 een fototentoonstelling onder de naam Kloosterlingen te zien: een indrukwekkende expositie van een verdwijnende wereld. De tentoonstelling loopt tot 14 april. Bovendien hangen er permanent moderne iconen van Theo Berends..

Als je via de wenteltrap of met de lift naar beneden gaat, kom je in Galerie 1, gelegen in de nieuwe westvleugel. Daar is een permanente tentoonstelling onder de titel Allerheiligen, met wisselende beelden van rond 1900 uit de collectie van Mattie Vinckemöller. De beelden zijn te koop. Al voor 715 Euro kunt je met een beeld onder je arm het klooster uitwandelen. De beelden komen prachtig uit tegen de achtergrond van de

kruidentuin, die zeker ook een bezoek waard is.

Gastenverblijf, priorkamer en subpriorkamer

In de gastenkamer zijn de museale collectie van het klooster en het interieur van een Groningse rooms-katholieke plattelandskerk van voor het Tweede Vaticaans Concilie te zien. In de priorkamer en de subpriorkamer valt een permanente expositie van middeleeuwse beelden en voorwerpen uit de collectie van Henk Helmantel te bewonderen. Er hangen ook enkele schilderijen van zijn hand.

De inwendige mens

Behalve aan de innerlijke werd in de kloosters ook aan de inwendige mens gedacht. De refter is nu café. Interessant is een overzicht van alle 34 Groningse kloosters aan de muur. In de proviandkelder werd alles opgeslagen wat met eten en drinken te maken had. Als herinnering aan het kloosterbezoek kun je er een kratje Kruisheren Klooster Ter Apel Bier en een Kruisherenbokaal van klooster Ter Apel kopen. Er wordt ook wijn verkocht.

Adrie Paassen

Afgestudeerd

Op dinsdag 9 oktober heb ik in Utrecht het Groot Kerkelijk Examen aan het Oud-Katholiek Seminarie met goed gevolg afgelegd. Er was grote belangstelling hierbij van medestudenten, collegae, vrienden en familie. Het was de afsluiting van zeven jaar studeren, naast voor het grootste deel van de tijd, een voltijd baan. In 2005 ging ik theologie studeren in Utrecht, terwijl ik werkzaam was op een architectenbureau. Ik studeerde in 2009 af in de theologie en geestelijke verzorging aan de Universiteit van Utrecht. Het afstudeerwerk ging toen over de verhouding van de kerkelijke ambten t.o.v. de positie van de geestelijk verzorger, waarbij ook aandacht was voor

de toepassing van kerkelijke rituelen in een

ziekenhuissetting.

Nu, aan het Oud-Katholiek Seminarie, ben ik afgestudeerd met een verkennend onderzoek naar de veranderde positie van de pastoor.

Hierbij ga ik in op zaken als deeltijdaanstellingen, taken en werkdruk.

De scriptie is met een 9 gewaardeerd en er is gevraagd om naar

aanleiding van de scriptie een artikel te publiceren. Verder studeerde ik af in de richtingen Liturgie bij dr. Koenraad Ouwens en Ecclesiologie bij mgr. dr. Joris Vercammen. Bij liturgie ging het om de relatie tussen de kerkuizen uit de vroege kerk en de huidige positie en inrichting van een kerk en haar gemeente in moderne nieuwbouwwijken. Bij ecclesiologie werd ingegaan op de betekenis van de doop voor de kerk en de relatie met de eucharistie. Aan het einde werd de bul uitgereikt door de rector van het seminarie, dr. Mattijs Ploeger, waarna dr. Remco Robinson, die ook de scriptie heeft begeleid, de laudatio uitsprak.

De kerkelijke opleiding van de oud-Katholieke Kerk van Nederland is sinds 1969 gevestigd aan de Universiteit van Utrecht en verbonden aan het Departement Godgeleerdheid. Het is in eerste plaats de opleiding voor nieuwe ambtsdragers in de kerk, maar er studeren ook mensen die meer willen weten over de theologie in de oud-katholieke traditie. Allemaal zijn het mensen die al een carrière in een andere sector of kerk achter de rug hebben.

Het Groot Kerkelijk Examen is een openbare aangelegenheid, waarbij iedereen die geïnteresseerd is aanwezig mag zijn. Behalve dat het de officiële afsluiting is van de studie, is het ook voor het Seminarie een moment om te laten zien wat de opleiding zoal doet.

Nu het examen is afgelegd, wordt er gesproken over een mogelijke wijding. Op het moment dat ik dit schrijf kan ik over de datum nog geen uitspraak doen. Deze wordt geheim gehouden, omdat ten eerste de geestelijken geconsulteerd moeten worden en ook het kerkbestuur. Als alles dan positief is wordt er een datum vastgelegd voor de diakenwijding. De diakenwijding vindt doorgaans plaats in de parochie waar de wijdingskandidaat werkzaam is. Daarna wordt er verder gesproken over de priesterwijding. Wanneer deze zal zijn, is ook nog niet bekend.

Pastor Victor Scheijde

De bisschop komt op werkbezoek.

Op 13 december 2012 komt aartsbisschop Joris op werkbezoek. Het laatste werkbezoek was in september 2009. De bisschop wordt bij zijn bezoek geassisteerd door de landelijke secretaris. Het werkbezoek wordt door het Collegiaal Bestuur gebruikt als beleidsinstrument. Het thema van het landelijk beleid is al een aantal jaren 'groei'. Daar zal het evenals in 2009 (Omzien en vooruitkijken) ook in 2012 (Evalueren en voortgaan) weer over gaan.

Het kerkbestuur heeft weer een heel aantal formulieren moeten invullen ter voorbereiding van het bezoek. Veel cijfers, maar ook intenties, verwachtingen, resultaten n.a.v. het vorige bezoek, enz.

Ook hebben we als bestuur een brief bijgevoegd waarin we uitdrukking geven aan onze waarnemingen, plannen, zorgen. Dat gaat o.a. over de pasto(o)rwisseling, de aanschaf van een kerk in Groningen, de verhuizing in Friesland, de stagnerende groei, de teruglopende inkomsten.

Het is goed een paar korte passages uit die (verder vertrouwelijke) brief ook met u allen te delen: Parochie en bestuur algemeen. ... een (te) lang 'pastoorloos' tijdperk ... gebruikelijke verschijnselen bij een dergelijke wisseling van de wacht zijn ook ons niet bespaard gebleven. ... de langdurige onzekerheid omtrent de nieuwe kerk in Groningen evenals de lange zoektocht naar een alternatieve kerkplek in Friesland heeft het geduld en daarmee het enthousiasme van sommigen op de proef gesteld. ... bijzonder punt van zorg zijn de teruglopende inkomsten. De groei van de afgelopen jaren stagneert...

Groningen-Engelbert

We hopen dat er een positieve impuls uitgaat van, en een zeker nieuw elan ontstaat als gevolg van de definitieve verhuizing naar de toekomstige parochiekerk in Groningen.

Friesland-Jorwert-Leeuwarden

... is er goede hoop dat de verhuizing (met instemming van vrijwel de voltallige kerngroep, incl. sympathisanten) naar de stad Leeuwarden, nieuwe kansen biedt en daarmee ook een nieuwe stimulans is voor hernieuwde een spirituele ervaring.

... zijn we de landelijke Kerk uitermate dankbaar voor de wijze waarop wij mogen profiteren van de steun in welke vorm dan ook. Zonder die spirituele, personele en materiele steun zou er menselijkerwijs geen Oud-katholieke presentie in dit deel van Nederland zijn.

Leiderschap.

... Inmiddels is het goed (en noodzakelijk!) dat er zo spoedig mogelijk een einde komt aan de huidige interim situatie...

Van onschatbare waarde is de welhaast grenzeloze inzet van pastoor Scheltinga geweest.

... de parochie is hem zeer veel dank verschuldigd.

Doelen.

... het present stellen van de Kerk van de Heer in de Oud katholieke traditie in het Noorden des Lands. Primair is dat het beleggen van de vieringen.

... wordt het 'omzien naar elkaar' aangemoedigd... Maar in dit laatste schuilt wel ons grootste

tekort, het 'pastoraal tekort'. Dat heeft uiteraard alles te maken met de beperkte 'fte' aanstelling van de pasto(o)r. ... Het vormen van bezoekersgroepen blijkt een moeizame operatie. Ook de 'aandacht als dienst' die van lectoren verwacht mag worden heeft zijn beperkingen.

Structuur.

Ondanks de nadelen van de grote onderlinge afstanden blijkt het mogelijk, mede dankzij

moderne communicatiemiddelen, de 'lijntjes' kort te houden. ...

... Het blijft zoeken naar een juiste verhouding tussen de beide groepen... Er is in 2011 een onderzoek verricht om te komen tot Statievorming in Friesland, maar dat blijkt ...voorshands onmogelijk.

Identiteit.

De (kerkelijke) achtergronden van de parochianen en nieuwkomers zijn zeer divers. De verwachtingspatronen eveneens. Duidelijk is echter dat deze parochie zich primair op de kerntaak van het parochie-zijn moet richten: de Vieringen staan centraal! Steeds blijkt dat de groei komt van gelovigen die zeer bewust in de OKK vinden wat ze elders vaak zijn kwijtgeraakt. De OKK mag trots zijn op, dankbaar zijn voor en zuinig zijn op haar rijke liturgische traditie. En het regelmatig genoemde 'warm bad-gevoel' dat de OKK bij velen vaak oproept. In die zin is er niets veranderd ten opzichte van onze rapportage van drie jaar geleden.

Ik hoop dat we als kerkbestuur zo enig inzicht hebben gegeven hoe wij 'het verhaal van de parochie' overbrengen naar onze bisschop. Over al deze dingen kan worden doorgepraat op de gemeentevergadering die een belangrijk onderdeel uitmaakt van dit werkbezoek.

Ab Mollema

secretaris

Spreek tot ons over godsdienst.

En hij zeide: Heb ik deze dag over iets anders gesproken? Is godsdienst niet iedere daad en iedere bespiegeling, en wat geen daad noch bespiegeling is, maar een wonder en een verrassing die eeuwig in de ziel opborrelt, zelfs terwijl de handen de steen houwen of het weefgetouw bedienen? Wie kan zijn geloof scheiden van zijn daden, of zijn mening van zijn bezigheid? Wie kan zijn uren voor zich uitspreiden, zeggende: "Dit uur voor God en dat uur voor mijzelf, dit voor mijn ziel en dat voor mijn lichaam? Al je uren zijn vleugelen die door de ruimte zweven, van zelf naar zelf. Hij die zijn zedelijkheid als zijn beste kleding draagt, zou beter naakt kunnen zijn. De wind en de zon zullen geen gaten in zijn huid trekken. En wie zijn gedrag bepalen laat door zijn zedeleer, zet zijn zang-vogel in een kooi gevangen. Het vrije lied komt niet door tralies en draden.

En voor wie aanbidding een venster is, dat geopend maar ook gesloten kan worden, hij heeft nog niet het huis van zijn ziel bezocht, welks venster van dageraad tot dageraad reiken.

Je dagelijks leven is je tempel en je godsdienst. Wanneer je het binnentreedt, neem dan al wat je hebt mee. Neem de ploeg en het aambeeld, de hamer en de luit, en wat je voor gebruik of voor je genoeg gemaakt hebt. Want in je droom kun je niet uitstijgen boven je verworvenheden, nog lager vallen dan je mislukkingen. En neem alle mensen mee. Want in aanbidding kun je niet hoger vliegen dan hun verwachtingen, noch je dieper verootmoedigen dan hun wanhoop.

En zo je God wilt kennen, tracht dan geen raadselen op te lossen. Zie liever om je heen en je zult hem zien spelen met je kinderen. En kijk naar de hemel; je zult hem zien wandelen in de wolk, zijn armen uitstreckend in de bliksem en neerdalend in de regen.

Je zult hem zien glimlachen in de bloemen, en zijn handen zien oprijzen en wuiven in de bomen.

(uit De Profeet van Kablil Gibran)

Deze bijdrage is ingezonden door Stenny Vermeulen

Synode 2012

Op 24 november werd de jaarlijkse vergadering van de Synode gehouden, zoals gebruikelijk in Hilversum. Op het programma stond, naast de jaarrekening, de begroting en een verslag van het gevoerde beleid, een notitie over de oud-katholieke presentie.

In de afgelopen jaren was er steeds discussie over de begroting en de jaarrekening, waarbij voornamelijk zorgen werden uitgesproken over het negatieve resultaat. Helaas levert ook de begroting voor het komende jaar geen positief resultaat op, maar iedereen lijkt zich erbij te hebben neergelegd dat daar niet meer aan te doen valt dan in de huidige begroting gebeurt (anders dan het schrappen van pastoraatsaanstellingen, maar dat wil niemand.....).

In de notitie Oud-Katholieke Presentie stelt het CB dat er goed gekeken zal moeten worden naar het bestaansrecht van huidige en nieuwe parochies. Op basis van zeven criteria zal in het komende jaar de vitaliteit van de parochies worden bepaald. Het ligt in de planning dat op de volgende synode de (voorlopige) resultaten van de eerste metingen worden gepresenteerd. Er was over de nota weinig discussie, wel leeft er in een aantal parochies duidelijk de angst dat dit consequenties gaat hebben. Ook zijn er nog veel onduidelijkheden over de vraag hoe en op basis van welke parameters de criteria bepaald gaan worden.

Het was een dag van eerste en laatste keren. Het was de laatste keer dat Frank de Haart de vergadering mocht voorzitten en de laatste keer dat na de eucharistieviering de missiezendingskalenders werden uitgereikt. Gelukkig waren er ook veel eerste keren; zo werd er voor de eerste keer een jongerensynode parallel aan de gewone synode gehouden, waarin zo'n twintig jongeren onder leiding van Jutta Eilander hun eigen discussies hadden. Voor het eerst was het ondanks meerdere oproepen niet gelukt om een opvolger te vinden voor de aftredend secretaris, Betty Roobol, die dit werk acht jaar gedaan heeft. Wat mij betreft een zorgelijke ontwikkeling en nog zorgelijker is het dat er vrijwel niemand protesteerde tegen het verhogen van het budget van het presidium met 2000 euro voor een betaalde kracht voor deze taak. Het is begrijpelijk dat het moeilijk is om in deze tijd, waarin het steeds lastiger is vrijwilligerswerk in te plannen, een opvolger te vinden, maar we zijn samen de Synode en we moeten er met elkaar voor zorgen dat dit werk gedaan wordt. Hopelijk staat er voor de volgende synode iemand op die deze taak alsnog op zich neemt.

Astrid Zomervrucht

Verbouwing

Zoals reeds bekend is, is de verbouwing een feit. Inmiddels is het ontwerpwerk al in volle gang en zijn we druk bezig de financiën in orde te krijgen. Van de ruim 3 ton die we nodig hebben, staat de landelijke kerk voorslagnog voor 2,3 ton garant. We hebben in de parochievergadering al melding gemaakt van het feit dat we moeten proberen om zo'n 30.000 Euro (incl. BTW) zelf te realiseren. Hierbij gaat het voornamelijk om werkzaamheden die we zelf kunnen uitvoeren, zoals slopen, schilderen, schoonmaken, keuken plaatsen etc. Behalve dat kunnen we ook proberen extra financiële middelen in te zamelen door bijvoorbeeld stoelen te laten sponsoren, of ingelijste foto's of flessen wijn te verkopen. Voorbeelden van dit soort succesvolle acties kunnen we vinden bij de parochies Amersfoort, Eindhoven en recentelijk ook Gouda.

Verder zullen we ook nog moeten wennen aan het hebben van een eigen gebouw. Hoe gaan we daarmee om, hoe zorgen we ervoor dat het gebouw leeft, dus dat er activiteiten zijn voor onszelf, maar ook van en voor anderen. Hoe verzorgen we het gebouw?

Daarvoor is het belangrijk dat we mensen hebben die willen helpen met het plannen van activiteiten, het schoonhouden, het uitvoeren van het klein onderhoud uitvoeren (lampen vervangen, goten schoonmaken, schilderklusjes, onkruid wieden). Het grote onderhoud zal landelijk worden aangestuurd. Wie mee wil helpen, kan zich aanmelden via het kerkbestuur, dan kunnen we gaan uitzoeken hoe we dat alles gaan vormgeven.

Dan nu de planning. De architect is optimistisch als het gaat om vergunningen. Waarschijnlijk wordt daar niet moeilijk over gedaan, dus hopen we in februari op zoek te gaan naar een aannemer. Dat betekent dat we wellicht in maart of april zouden kunnen gaan bouwen. Vanaf februari kunnen we dus beginnen met slopen van de onnodige zaken. Het zou dan erg mooi zijn, als we begin juni kunnen beginnen met het schilderwerk, zodat we het gebouw vóór de zomer in gebruik kunnen gaan nemen. Misschien klinkt dit wel allemaal veel te optimistisch, maar daar hou ik van. Zaak is dat we kunnen gaan plannen voor het sloopwerk en voor het schilderwerk en de kleine klussen. Een ieder die mee kan helpen kan zich melden.

Pastor Victor Scheijde

De vraag en het antwoord

“Het ritme van mijn gedichten is erg belangrijk. Dat moet in overeenstemming zijn met de inhoud: een snelle regel moet ook een snel ritme hebben,” zegt Remco Ekkers (1941), letterkundige, dichter en criticus in een interview met het Dagblad van het Noorden in 2010. Het gedicht “Kerkje Middelbert” is een duidelijk voorbeeld van deze techniek. Het staat in de bundel “De Alice voorbij” (uitgeverij Kleine Uil 2010). Dit gedicht is geïnspireerd op het graf van een kind naast de kerk. Op het zand, tussen de bloemen, was een klein beertje te zien. Het gedicht is opgebouwd op basis van het ritme van vragen, die dezelfde kern hebben: Waarom? en de antwoorden: citaten uit teksten die hij in deze kerk gevonden heeft.

Kerkje Middelbert

Iemand vraagt: maar hoe
worden de doden opgewekt?
Wat voor lichaam krijgen ze?

'Zaad moet sterven
voor het tot leven komt
en wat je uitzaait
is nog maar een korrel.'

En die kleine dan, die nog geen dag
leefde en hier nu ligt met haar beertje
op het zand, tussen de bloemen
natgeregend, vaal?

'Alle vlees is niet hetzelfde
mensen, vee, vogels, vissen
hebben een ander soort vlees.'

Maar de baby, vlees en botten
haar glimlach nog even
of was het een grijs?
Vingen haar oogjes nog licht?

'Er zijn lichamen aan de hemel
en lichamen op aarde
maar de schoonheid
van hemellichamen
is anders dan die van aardse.'

Komt ze terug
in een ander, sterker lichaam
en blijft ze dan even
bij ons hier in Middelbert?

'Iets vergankelijk wordt gezaaid
iets onvergankelijk wordt opgewekt.'

Deze bijdrage is ingezonden door Joanna Paszkiewicz

Pasen

Begint de pastor met Kerst over Pasen? Ja, zo gaat dat, de tijd gaat door en daarom wil ik hierbij wat schrijven over een wens die ik heb voor Pasen. Want Pasen is dé viering van het kerkelijk jaar en een viering die jaarlijks weer zeer intens beleefd wordt in onze gemeenschap. Iedereen is druk in de weer met voorbereidingen, zorgen dat alle spullen goed staan en er mooi uitzien, zodat de kerk 'op z'n Paasbest is'.

Om dit gevoel van gemeenschap te stimuleren rondom het Paasfeest, zou ik graag een aantal dingen onder de aandacht brengen. Allereerst iets over Aswoensdag. Op deze dag verbranden we de palmtakjes van het afgelopen jaar en tekenen we ons met de as die daarvan overblijft. Graag wil ik iedereen dus oproepen om in de vieringen vóór Aswoensdag alvast de oude Palmtakjes mee te nemen. De as wordt ook gebruikt bij uitvaarten.

Verder zou ik het heel erg fijn vinden als op Goede Vrijdag iedereen zelf bloemen meeneemt bij de kruisverering. In een aantal parochies kent men dit gebruik al langer en zo wordt de verering nog persoonlijker. De bloemen kunnen we dan gebruiken voor het Paasfeest om de kerk mee te versieren. Zelf ken ik dit gebruik al van jongs af aan en was ik altijd weer onder de indruk van de bloemenpracht die dan ontstond.

Pastor Victor Scheijde

Advents Agapè maaltijd

De tweede zondag van de Advent, was bijzonder. Na een mooie viering hebben we een zeer goed bezochte, vrolijke en rijk voorziene Agapè maaltijd mogen vieren. Prachtig, zoveel mensen aan een lange tafel.

De middag die georganiseerd werd door Astrid Zomervrucht en Marijn Scheijde-Albers begon toen we na de koffie met z'n allen de kerk gingen klaarmaken. Tafels werden aangesleept en netjes gedekt en de vele heerlijkheden werden uitgesteld. Toen moest er wat ruimte komen dus heeft Eddy de mensen meegenomen om een kerstlied in te studeren. Eerst wat ontspanningsoefeningen en inzingoefeningen, wat voor velen een beetje onwennig was, en daarna van start. Langzaamaan begon er iets mooi te ontstaan en zo kunnen we straks als parochianen in de Kerstnacht mis het lied meerstemmig ten gehore brengen.

Daarna lekker eten. Iedereen zocht een plaatsje, nadat de borden waren gevuld en tijdens het eten waren er verschillende mensen die gedichten ten gehore brachten, muziek lieten horen of een verhaal uitbeelden. Daarna werd het tijd voor een kerstquiz. Doel: Wie heeft de meeste onnodige kennis van Kerstmis.

Hier nog wat impressies van deze middag. De foto's zijn van Cees van der Steen

Agenda en vieringen

Agenda

27-1-2013 Vormselgroep 13.00u Engelbert
2-2-2013 Misdiensdag 13.00u met om 16.30u
Vespers (Opdracht van de Heer in de Tempel)
Engelbert
24-2-2013 Vormselgroep 13.00u Engelbert
24-3-2013 Vormselgroep 13.00u Engelbert

24-12-2012

Kerstavond: Geboorte van onze Heer Jezus
Christus
Hoogfeest; Kleur: Wit
Lezingen: Lectionarium blz. 19: 1e lezing: Jesaja
9: 1-6; 2e lezing: Titus 2: 11-14; Evangelie: Lucas
2: 1-20
21.30u Oosterwolde

Jongeren

18-1-2013 Winterweekend 17.00u plaats: Loon
op Zand
31-3-2013 Lichtlopers 0.00u – 6.00u Groningen
(meer info bij vieringen)
19-4-2013 Leringweekend 17.00u plaats: n.t.b.
27-4-2013 Taizé reis 11.00u Amersfoort - Taizé

12-01-13/ 13-01-2013

Waterwijding; Doop van de Heer
feest; kleur: Wit
Lezingen: Lectionarium blz. 362: 1e lezing:
Jesaja 62: 1-5; 2e lezing: 1 Korintiërs 12: 1-11;
Evangelie: Johannes 2: 1-11

Vieringen

Zaterdag Leeuwarden om
19.00u / Zondag Engelbert
11.00u, tenzij anders vermeld

20-01-2013

2e zondag na Epifanie oecumenische viering
Kleur: Groen
11.00u Groningen stad

Elke 2e en 4e zondag van de maand zijn er
vieringen in Groningen. Zolang ons eigen
kerkgebouw aan de Witte de Withstraat nog niet
gereed is zullen de vieringen in Engelbert zijn,
aan de Engelberterweg 41. De vieringen
beginnen om 11.00u, tenzij anders aangegeven.
Op de zaterdagavonden voorafgaand aan de
zondagse vieringen in Groningen/Engelbert, zijn
er ook vieringen in Friesland. Deze worden om
19.00u gehouden in de Lutherse Kerk, Nieuwe
Oosterstraat 28-30, 8911 KN Leeuwarden.

26-01-2013/ 27-01-2013

Opdracht van de Heer in de tempel
Hoogfeest; Kleur: Wit
Lezingen: Lectionarium blz. 508: 1e lezing:
Maleachi 3: 1-4; 2e lezing: Hebreëen 2: 14-18;
Evangelie: Lucas 2:22-40

02-02-2013

Vespers: Opdracht van de Heer in de Tempel
16.30u in Engelbert

22-12-12 (Leeuwarden 19.00u)

4e Advent Rorate coeli
Kleur: Paars
Lezingen: Lectionarium blz. 360: 1e lezing:
Micha 5: 1-3; 2e lezing: Hebreëen 10: 5-10;
Evangelie: Lucas 3: 39-45

09-02-2013/ 10-02-2013

5e zondag na Epifanie Wonderbare visvangst
Kleur: Groen
Lezingen: lectionarium blz. 369; 1e lezing: Jesaja
6: 1-8; 2e lezing: 1 Korintiërs 15: 1-11;
Evangelie: Lucas 5: 1-11

13-02-2013

Begin van de veertigdagentijd Aswoensdag
Vasten; Kleur: Paars

Lezingen: Lectionarium blz. 381: 1e lezing:
Amos 5: 6-15; 2e lezing: 2 Korintiërs 5: 20 - 6:
10; Evangelie: Matteüs 6: 1-6 en 16-21
20.00u

23-02-2013/ 24-02-2013

2e zondag van de veertigdagentijd Reminiscere
Vasten; Kleur: Paars

Lezingen: Lectionarium blz. 384: 1e lezing:
Exodus 34: 27-35; 2e lezing: 1 Korintiërs 13: 1-
13; Evangelie: Lucas 9: 28-36

09-03-2013/ 10-03-2013

4e zondag van de veertigdagentijd Laetare
Halfvasten; Kleur: Roze of Paars

Lezingen: Lectionarium blz. 389: 1e lezing: 2
Kronieken 36: 14-23; 2e lezing: 2 Korintiërs 5:
14-21; Evangelie: Lucas 15: 11-32

23-03-2013/ 24-03-2013

Palmwijdning Palmzondag
Vasten Kleur: Rood en Paars

Lezingen: Lectionarium blz. 394: 1e lezing:
Jesaja 50: 4-7; 2e lezing: Filippenzen 2: 5-11;
Evangelie: Palmwijdning: Lucas 19: 29-40;
Passielezing: Lucas 22: 1-23 en 56

27-03-2013

Wijding van de heilige oliën Chrismamis
19.30u Utrecht (Kathedraal)

28-03-2013

Witte Donderdag: instelling van de Eucharistie
Kleur: Wit

Lezingen: Lectionarium blz. 91: 1e lezing:
Exodus 12: 1-14; 2e lezing: 1 Korintiërs 11: 23-
32; Evangelie: Johannes 13: 1-15
20.00u

29-03-2013

Goede Vrijdag: Kruisverering
Kleur: Zwart

Lezingen: Lectionarium blz. 406: 1e lezing:
Wijsheid 2: 1 en 12-24; 2e lezing: Exodus 12: 21-
28; Evangelie: Johannes 18: 1-19 en 42
20.00u

30-03-2013

Paaswake: Verrijzenis van onze Heer
Hoogfeest; Kleur: Wit

Lezingen: 1e lezing: Genesis 1: 1 - 2:3; 3e lezing:
Exodus 14: 15 - 15: 1a; 7e lezing: Sefanja 3: 12 -
20

In de Eucharistieviering: 1e lezing: Romeinen 6:
3-11; Evangelie: Lucas 24: 1-10
21.30u

Aansluitend aan de dienst in Groningen is er
voor jongeren weer de Lichtlopers. Dit is een
oecumenisch project van het Gsp uit. We
hebben de hele Paasnacht allerlei activiteiten en
gebedsmomenten speciaal voor jongeren.

Afzender:
Redactie Oud-Katholieke Parochie van Sint Martinus
Witte de Withstraat 2A
9726 EC Goningen

Port Payé
Pays-Bas

